

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۳ سپتمبر ۲۰۲۲

ملا "منیر" در "بیل ماست مایه کرده"؟!

دوشنبه- ۲۱ سنبله ۱۴۰۱ - کابل: یکی از شاخصه های بارز یک فرهنگ غنی و پویا آن است که در تمام زمینه های حیات اجتماعی بر مبنای گستره نا منتهای آن، ضرب المثل هائی در آن به وجود می آید که هیچ گاهی تاریخ زده و تاریخ گذشته نشده، در طی سده های متوالی بستر کاربرد آن همیشه به وجود دارد. یکی از این فرهنگ های غنی، فرهنگ زبان فارسی-دری است که می شود گفت بدون رقیب نسبت به سایر زبانها، در هر زمینه ای ضرب المثل و یا حکم خاصی را دارا می باشد. "در بیل ماست مایه کردن" که به مثابه عنوان مطلب کنونی انتخاب شده است یکی از همان موارد به شمار می رود.

گویند در زمانهای قدیم انسانی بود خسیس و دست نارس که هیچ گاهی کمکی به همسایه ها و یا خویشاوندان ننموده بود. روزی یکی از همسایه ها نزد این همسایه خسیس می رود و از وی بیلش را برای کاری موقتاً امانت می خواهد. انسان خسیس که گفتیم هیچ گاهی به کسی کمکی نکرده بود و از کمک نکردن لذت می برد، به همسایه خواستار بیل با آرامش گفته است: "چون در بیل ماست مایه کرده، نمی تواند آن را به امانت دهد"

همسایه از این پاسخ ناراحت و متعجب شده پرسید: "او بنده خدا، در بیل چه کسی ماست مایه کرده؟"

مرد خسیس بدون آن که به رویش بیآورد پاسخ داده بود: "بیادار، بهانه است که همین است. برو پشت کارت"

روز گذشته ملا "نورالله منیر" سرپرست وزارت معارف در نظام ماسالار، که در نامش هم نور "الله" را دارد و هم خودش را نور دهنده، روشن و تابنده متخلص ساخته است، با آرامش یک انسان فاقد وجدان به مردم افغانستان اهانت نمود و جهل، عقبمانی و کین توزی باند خودشان را به مردم افغانستان نسبت داده، بدون کمترین خجالتی در حالی که از لحن بیانش دروغگوئی و فریبکاری هویدا بود گفت: «راگر شما در این مسجد بیایید که چند تن آماده این است که دختر شانزده ساله اش را به مکتب بفرستند، پس از آن نیاز به همچو پرسش از من نخواهد بود. ما و شما در یک جامعه افغانی زندگی کرده ایم و فرهنگ مردم به همه آشکار است» در عمل همان بهانه "در بیل ماست مایه کردن" را یک بار زنده ساخت. از آنجائی که از همان دیروز و از همان ولایت ارزگان، مردم جواب این توهین و بهتان نسبت به خود را داده و در رسانه های مجازی نیز به قدر کافی به دهن این آخند کثیف کوبیده شده، در یادداشت امروز بحثم را کاملاً از یک بعد دیگر ادامه می دهم.

این که گفته اند "فرض محال، محال نیست" من هم در نوشته ام از یک فرض محال حرکت می نمایم که "ملا منیر" دروغ نمی گوید و واقعاً کسانی مخالف رفتن دختران شان به مکتب و خواندن درس می باشند. در اینجا چند سؤال خدمت آخذ دروغگوی مطرح می گردد:

۱- از موضع یک "دولت مردی" که می خواهد خود و نظام شان را موافق با خواستهای مردم (هرچند نامعقول و ضد انسانی و ضد اسلامی" نشان دهند، بر مبنای کدام تحقیق و احصائیه گیری به این نتیجه رسیده اند که اکثریت مردم افغانستان نمی خواهند دختران شان تحصیل نمایند؟

۲- هرگاه بپذیریم که این احصائیه را نیز هنگام ذکر اوراد " جنیان" برایشان نموده باشد و واقعاً اکثریت مردم نمی خواهند دختران شان به مکتب بروند، دو سؤال دیگر عرض اندام می نماید:

نخست حقوق آنهاست که می خواهند دختران شان به مکتب بروند هرچند اقلیت باشند، کدام قانون و اصل اسلامی و یا مدنی حکم می نماید که اقلیت مطلقاً حق ندارد و می توان حقوق آنها را پایمال نمود؟

دوم، این که پدران نخواهند دختران شان به مکتب بروند، اگر در مورد اطفال و صغار اصل حقوق و الدین بتواند مانع از رفتن آنها به مکتب شود در مورد دختران بالاتر از ۱۲ سال که شرعاً مسؤول اعمال شان می باشند و حتا بدنهای کوچک شان را زیر پای زنباره های ۵۰ - ۶۰ ساله می اندازند، چرا باید از پدرش پرسیده شود که آیا به دخترش اجازه ادامه تحصیل می دهد و یا خیر؟

۳- از آن جایی که در هر جامعه ای عادات زشت و ناپسند ضد علمی، ضد ملی، ضد اسلامی و ضد انسانی می تواند وجود داشته باشد، وظیفه حاکمیت ها در قبال آن عادات زشت، ناپسند و ضد اسلامی چیست؟ تمکین در برابر آنها و یا دست مردم را گرفتن و از کارهای ناپسند بازداشتن؟ برای فهم بیشتر "ملا منیر" پرسشم را وطنی می سازم:

هر گاه در یک منطقه بچه بازی و لواط از بچه بازی فراتر رفته "کته بازی" چنان مروج باشد که تا کف دست یک آدم موی نیاورد مورد استفاده جنسی قرار گیرد، ملا منیر در چنان جامعه ای هم به مثابه یک مرد و هم به مثابه یک "دولت مرد" چه وظیفه ای دارد، آیا به خواست آن مردم تمکین می نماید و "گمبیزک" می گیرد و یا علیه آن خواست و رسم منحط و عقب مانده می ایستد و نمی گذارد که مردم معدهش را دروازه لاهوری بسازند؟

۴- هرگاه این مسأله همان طور باشد که "ملا منیر" ادعا دارد و سیاست دولت محروم ساختن دختران و زنان از تحصیل و آموزش نباشد، وظیفه دولت ایجاب می نماید که درب مکاتب را بکشاید و ثبت نام در آن را آزاد و داوطلبانه بگذارد. یعنی آنهاست که می خواهند درس بخوانند، درس می خوانند و آنهاست که نمی خواهند در همان باتلاق جهل می مانند. در نتیجه حاکمیت نه حق اینطرف را ضایع می نماید و نه بر آن طرف فشار وارد می نماید.

هموطنان گرامی!

صحبت "ملا منیر" که جای دارد وی را "ملا تاریک و یا ملا کدر" نامید و تقررش به چنان مقامی به تنهایی خود لکه ننگ و اهانتی است به معارف افغانستان، مصداق کامل همان "در بیل ماست مایه کردن" انسان خسیس است. منتها تفاوتی که بین آن مرد خسیس با این ملای وطنفروش و مبشر جهل وجود دارد، در این است که وی مال خود را به کسی نمی داد یعنی در عین حالی که به کسی کمک نمی کرد حق کس دیگری را پایمال نمی نمود، مگر این انسان کثیف و وطنفروش باعین بهانه حقوق حقه نصف نفوس افغانستان را زیر پای نموده، موضع ضد ملی و ضد اسلامی و ضد انسانی اش را به مردم نسبت نیز می دهد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!